

Краще менше, але краще

Як результат реформування житлово-комунальної галузі, що його пропонує мерія і міський голова Володимир Петрович Удовиченко, з 1 жовтня 2003 року у Славутичі запрацювало комунальне підприємство "Житлово-комунальний центр", подібного якому до цього часу не було не лише на Київщині, але й в Україні. Керувати ним було призначено Ірину Миколаївну ЖАБОЛЕНКО — красиву, статну жінку із добрим і всерозуміючим поглядом очей і із вимогливим причому, "генеральським" характером: лише повела рукою, а повинно вже бути зроблено... Тож в особі її Славутич отримав воістину справжню господиню, на яку давно заждався, отой оберіг-берегиню, яку повинна мати кожна оселя. І мають. Розмовляємо із нею.

— Знаю, Ірино Миколаївно, що у вас надзвичайно великий досвід роботи у житлово-комунальному господарстві, і за п'ятидню роботу ви нагороджені грамотами Верховної Ради України та Міністерства житлово-комунального господарства. Але все ж, як вам, жінці, вдається досягати поставленої мети на цій посаді? Адже надзвичайно велика відповідальність, та й підлегли — більшість чоловіки...

— Не скажу, що просто і легко проходять будні, бо тоді покривилася б душею... Але довкола мене всі — люди надзвичайно відповідальні, добросовісні у роботі, тому вирішувати будь-які виробничі питання для мене не стільки важко, як в радість. В радість тому, що коли у Славутичі з'явився наш центр, то я отримала змогу щиро і чесно відстоювати інтереси споживачів житлово-комунальних послуг.

— Яким чином це відбувається?

— На наше підприємство покладено завдання виконувати функції єдиного замовника та єдиного розрахункового центру для гарантованого забезпечення мешканців, підприємств і організацій міста житлово-комунальними послугами

Але ми — не виконавці цих послуг, ми гарант для населення, що складемо договори на надання послуг з кращими із кращих житлово-комунальними структурами. Ми — наймаємо, вони — працюють, ми — контролюємо їх роботу і оплачуємо послуги. У випадку, якщо робота котрогось із тих, хто забезпечує житлово-комунальні послуги, нас не влаштовує, то ми маємо можливість підібрати для його заміни інший виробничий підрозділ.

— Тут є, як нині модно говорити, прозорість дій?

— На цей час нас влаштовує робота комунального підприємства "Управління житлово-комунального господарства", яке надає ряд послуг, в тому числі дбає про забезпечення міста теплом і водою, а про житловий фонд у нас дбають вже не ЖЕКи (вони ліквідовані), а приватні житлово-експлуатаційні підприємства. Якщо минулого року таких було сім, то цього року за принципом "краще менше, та краще", заключили договори лише із чотирма, виробничих потужностей яких цілком вистачає, аби давати лад багатопверхівкам і прибудинковим територіям. Тобто нині наш Славутич умовно

розділено на чотири частини і кожна має тут, смію сказати, доброго господаря. Бо, обходячи квартали, будинки, я, як і всі мешканці міста, бачу — зміни на краще у догляді за житловим фондом очевидні. У підвалах та на горіщах будинків помітно почистішало, у під'їзді, де зроблено поточні ремонти, любо зайти. А ще оновлюються фасади багатопверхівок, ремонтуються, а то й повністю перекриваються дахи. Зразково чисто стало і на прибудинкових територіях. Притому мешканці будинків, які на пер-

ших порах з недовірою поставились до роботи приватних підприємств, нині вже у більшості своїй переконані: про житловий фонд нарешті по справжньому стали дбати. Що мені приємно сказати — праця приватників шанується людьми. Чистота і порядок, які вони наводять у будинках — підтримується мешканцями. І хтось вже від себе почав насаджувати квіти поблизу будинків, хтось — деревця, куці. Отак разом і стаємо дружнішими у турботі за чистоту і добробут міста.

● У заступника міського голови Юрія Олександровича ОСТРЯНИНА і директора комунального підприємства "Житлово-комунальний центр" Ірини Миколаївни ЖАБОЛЕНКО повне взаєморозуміння у тому, яким чином підвищувати для мешканців Славутича якість житлово-комунальних послуг.